

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหารบริษัทหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ ในบทนี้จะกล่าวถึง แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

1. ความหมายของทัศนคติ

สิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2541:94) ได้สรุปการศึกษาของ Stanton and Futrell และ Patrick E.Murphy Ben M.Enis เกี่ยวกับเรื่องทัศนคติแล้วให้แนวความคิดว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึง ความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นไปในทิศทางที่สม่ำเสมอ การเกิดทัศนคตินั้นเกิดจากข้อมูลที่แต่ละคนได้รับ กล่าวคือ เกิดจากประสบการณ์ที่เรียนรู้ในอดีตเกี่ยวกับสินค้า หรือความนึกคิดของบุคคลและเกิดจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกลุ่มอ้างอิง เช่น พ่อ แม่ เพื่อน บุคคลในชั้นสังคม เป็นต้น

องค์ประกอบของทัศนคติประกอบไปด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1. ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive Component) ประกอบด้วย ความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับตราสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ต่อผู้บริโภค เช่น เกิดความเข้าใจว่าการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ให้ผลตอบแทนที่มากกว่าฝากเงินไว้กับธนาคาร เป็นต้น

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้า ความรู้สึกอาจเป็นความพอใจและไม่พอใจ เช่น เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบผลตอบแทนที่เกิดจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ เป็นต้น

3. ส่วนของพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง แนวโน้มของการกระทำที่เกิดจากทัศนคติหรือเป็นการกำหนดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์หรือตราสินค้า เช่น มีความตั้งใจที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่

โสภา ชูพิกุลชัย ได้กล่าวถึง ทัศนคติเป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นและความจริง รวมทั้งความรู้สึกซึ่งเราเรียกเป็นการประเมินค่า ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน และจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้นๆ ความรู้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้น

สูนีย์ ซีรคากร (2525 : 153) ทศนคติเป็นสภาพจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ อันทำให้บุคคลมีท่าทีต่อสิ่งหนึ่งในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจจะแสดงท่าออกมาในทางที่พอใจ เห็นด้วย หรือไม่พอใจ ไม่เห็นด้วยก็ได้

ไพบูลย์ อินทราวิชา (2515 : 49-50) ได้แยกประเภทของทัศนคติออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ทศนคติทั่วไป (General Attitude) ได้แก่ สภาพจิตใจอันกว้างขวาง ซึ่งเป็นแนวความคิดประจำตัวของบุคคลนั้น ทศนคติทั่วไปได้แก่ ลักษณะบุคลิกอันกว้างๆ เช่น การมองโลกในแง่ดี การมองโลกในแง่ร้าย การเคร่งในระเบียบประเพณีดั้งเดิม การนิยมการเปลี่ยนแปลงที่ทันสมัย ความนิยมในอำนาจเผด็จการ เป็นต้น

2. ทศนคติเฉพาะอย่าง (Specific Attitude) ได้แก่สภาพจิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุสิ่งของ (Objects) บุคคลอื่น (Persons) สถานการณ์ (Situations) และสิ่งอื่นๆ อีกเป็นอย่างไรๆ ไป ทศนคติในลงแคบเช่นนี้มีมักแสดงออกในลักษณะที่ว่า “ชอบ” หรือ “ไม่ชอบ” การชอบหรือเห็นว่าเป็นดี เรียกว่า มีทัศนคติที่ดี (Positive) ต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น ถ้าไม่ชอบหรือเห็นว่าไม่ดี ก็เรียกว่ามีทัศนคติที่ไม่ดี (Negative) ต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น ทศนคติประเภทนี้กล่าวได้ว่าเจาะจงลงไปว่า บุคคลนั้นๆ มีทัศนคติอย่างไรต่อสิ่งนั้น

Milton Robeach (1970) อ้างโดย ปาริชาติ (2545 : 7) ได้กล่าวว่า ทศนคติเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ ชอบหรือไม่ชอบ

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าทัศนคติเป็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกันระหว่างความเข้าใจ ความรู้สึก และความเชื่อของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมได้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายทัศนคตินั้น

2. การสร้าง การเปลี่ยนแปลง และการวัดทัศนคติ

2.1 การสร้างทัศนคติ

สุชา (2523 : 244-245) อ้างโดย พิเศษฐ์ (2544 : 10) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติไว้ดังนี้

1. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อชีวิตทุกๆ คนตั้งแต่เกิดจนตาย วัฒนธรรมแตกต่างกันออกไปในแต่ละชาติ ซึ่งจะเริ่มจากครอบครัว โรงเรียน วัด สถาบันอื่นในสังคม วิชยุ โทรทัศน์ สื่อมวลชนต่างๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติทั้งสิ้น

2. ครอบครัว (Family) ครอบครัวจะเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงต่อเด็กในการเรียนรู้ โดยนับได้ว่าเป็นการเริ่มพัฒนค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิด ซึ่งมีพ่อแม่เป็นหลัก

3. กลุ่มเพื่อน (Social Group) กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลมากต่อการพัฒนาทัศนคติของเด็กทั้งนี้เพราะเด็กต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อนต้องการคำแนะนำต่างๆ โดยเฉพาะในระยะวัยรุ่น

4. บุคลิกภาพ (Personality) ลักษณะของบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลมากเช่นกัน บุคคลที่ชอบออกสังคม บุคคลที่หนึ่งงานสังคม บุคคลชอบเด่นหรือบุคคลอ่อนน้อม จะมีทัศนคติไม่เหมือนกัน

2.2 การเปลี่ยนทัศนคติ

Kelman (1958 : 51) อ้างโดย พัทธินทร์(2537:10) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในด้านที่เกี่ยวกับกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทัศนคติอย่างเดียวกัน อาจเกิดขึ้นในตัวบุคคลสองคนด้วยกระบวนการหรือวิธีการที่แตกต่างกัน ดังนั้นกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ดีที่สุดอาจจะไม่เหมือนกัน Kelman แบ่งกระบวนการเกิดทัศนคติหรือการเปลี่ยนแปลงไว้ 3 อย่าง คือ

1. การยินยอม (Compliance)
2. การเลียนแบบ (Imitation)
3. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความต้องการที่อยากจะเปลี่ยนแปลงจริง (Interrelation)

นักจิตวิทยาได้แนะนำวิธีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ 3 ประการคือ

1. การชักชวน (Persuasion) มีบุคคลจำนวนมากสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติของตนเองหลังจากได้รับคำแนะนำ คำบอกเล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มขึ้น

2. การเปลี่ยนกลุ่ม (Group Change) กลุ่มมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของบุคคลมาก ฉะนั้นหากจะเปลี่ยนบุคคล อาจจะต้องเปลี่ยนกลุ่มสมาชิกดูจะช่วยให้ เช่น เด็กที่ขี้เกียจอ่านหนังสือ เมื่อให้เด็กย้ายไปอยู่กับกลุ่มที่ขยันอ่านหนังสือ เด็กจะค่อยๆ เปลี่ยนมาอ่านหนังสือตามกลุ่มที่ตนอยู่ก็ได้

3. การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการชักชวนให้บุคคลหันมาสนใจ หรือการรับรู้โดยการสร้างสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ เช่น การแจกฟรี บริษัทที่ผลิตสินค้าใหม่ๆ ก็มักจะแจกฟรีก่อนขายภายหลัง

การเปลี่ยนแปลงจะได้ผลอย่างไรขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. การเลือกเรียนรู้ (Selective Perception) คนเราจะรับรู้ในสิ่งที่เห็นว่าเหมาะสมกับตนเองเท่านั้น หากสิ่งใดไม่เหมาะสมกับตนเองจะคัดออกไปคือไม่รับรู้ตนเอง

2. การหลีกเลี่ยง (Avoidance) คนเราจะรับเอาแต่สิ่งที่มีความสุขหรือทำในสิ่งที่ตนต้องการเท่านั้น ส่วนสิ่งที่จะเบียดบังความสุขจะคัดออกไปคือไม่รับรู้ตนเอง

3. การสนับสนุนของกลุ่ม (Group Support) บุคคลใดที่ประสบความสำเร็จในขณะที่อยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็จะไม่อยากเปลี่ยนกลุ่มใหม่ เพราะมีความสุขและประสบความสำเร็จอยู่แล้ว บุคคลนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ยากเช่นกัน

2.3 การวัดทัศนคติ

ทัศนคติสามารถทำการวัดได้โดยมีเครื่องมือวัดทัศนคติได้หลายแบบ โยธินและจุมพล (2529:38-39) อ้างโดย ปารีชาติ (2545:13) ได้แบ่งรูปแบบของการวัดทัศนคติที่พบเห็นบ่อยๆ เป็น 2 วิธี คือ

2.3.1 วิธีของ Thurstone

วิธีวัดทัศนคติวิธีนี้ Thurstone ได้พัฒนาขึ้นมาโดยมีเป้าหมายที่จะสร้างมาตรที่มีหน่วยวัดเท่าๆ กัน แม้ว่าเป้าหมายนี้ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่ไม่ยากที่จะบรรลุ แต่เป็นการดำเนินการที่จะพัฒนามาตรวัดทัศนคติต่อสิ่งที่ต้องการวัดเป็นจำนวนมาก จากนั้นให้ผู้ตัดสินแต่ละคนจากหลายคนประมาณค่าข้อความแต่ละข้อความ และจัดให้ความอยู่ในกองหนึ่งในจำนวน 11 กอง กองหนึ่งแสดงถึงความเห็นด้วยอย่างที่สุด จากนั้นผู้สร้างข้อสอบจะเลือกข้อความที่ดีไว้จำนวนหนึ่ง (ประมาณ 20 ข้อ) เพื่อใช้เป็นข้อสอบทัศนคติ ข้อความที่ดีคือข้อความที่สอดคล้องกันในการประมาณค่าของผู้ตัดสินสูงที่สุด และเป็นข้อความที่เป็นตัวแทนของการกระจายค่ามาตร

2.3.2 วิธีของ Likert

เนื่องจากวิธีของ Thurstone มีกระบวนการที่ยุ่งยาก Likert จึงได้เสนอวิธีวัดทัศนคติขึ้นมาใหม่ที่ยากกว่า ในวิธีของ Likert ไม่ต้องหาข้อความต่างๆ ที่สะท้อนถึงระดับชั้นต่างๆของการเห็นด้วยมากที่สุดไปจนถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด แต่เลือกข้อความที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการวัดทัศนคติ และให้ผู้ตอบเลือกคำตอบของมาตรที่จัดไว้

มาตรวัดของ Likert ประกอบไปด้วยข้อความต่างๆ คะแนนทัศนคติของบุคคลก็คือ คะแนนรวมของคำตอบของข้อความทั้งหมด เช่น หากมีข้อความ 20 ข้อ ในแบบสอบถาม คะแนนของบุคคลอาจอยู่ระหว่าง 1 กับ 100

ตัวอย่าง มาตรวัดแบบ Likert

ข้อความ “ปัจจัยทางด้านการเมืองส่งผลต่อการลงทุนใน MAI ได้รวดเร็วและรุนแรง เพราะรัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ที่มีผลต่อเศรษฐกิจโดยตรง”

มาตร	1	2	3	4	5
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แนวคิดเรื่องจุดมุ่งหมายและการตัดสินใจในการลงทุน (จิริคิน์ สังก์แก้ว, 2540: 9)

จุดมุ่งหมายหลักของผู้ลงทุน คือ เพื่อให้ได้อัตราผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง หรือ เพื่อลดความเสี่ยงให้ต่ำสุด ณ ระดับอัตราผลตอบแทนหนึ่ง ทั้งนี้ถือว่าผู้ลงทุนเป็นผู้ที่ไม่ชอบความเสี่ยง (risk-averse) ถ้าหากการลงทุนใดมีความเสี่ยงสูง ผู้ลงทุนย่อมต้องการผลตอบแทนสูง เพื่อชดเชยความเสี่ยง หากการลงทุนใดมีความเสี่ยงน้อยแม้อัตราผลตอบแทนไม่มากนักผู้ลงทุนก็จะยอมรับได้

จากจุดมุ่งหมายหลักของการลงทุนดังกล่าวอาจแยกแยะเป็นรายละเอียดของวัตถุประสงค์การลงทุนดังนี้

- เงินต้นหรือเงินลงทุนต้องปลอดภัยไม่สูญหาย
- เงินต้นหรือเงินลงทุนต้องมีค่าเพิ่มขึ้น
- ตราสารที่ลงทุนนั้นควรซื้อขายง่ายหรือเป็นที่ต้องการของตลาด
- สามารถเปลี่ยนเป็นตราสารที่ลงทุนเป็นเงินสดได้ในเวลาที่รวดเร็ว
- รายได้ควรสม่ำเสมอ
- มีผลประโยชน์ด้านภาษีอันเนื่องจากการลงทุน
- ควรมีการกระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง

วัตถุประสงค์การลงทุนจะเป็นไปในรูปใดขึ้นอยู่กับว่าผู้ลงทุนเป็นใคร หรือสถาบันใด ผู้ลงทุนที่มีอายุ สถานภาพการสมรส นิสัยที่แตกต่างย่อมมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญในการตัดสินใจลงทุนก็คือ ผลตอบแทน ความเสี่ยง และระยะเวลาการลงทุน

ผลตอบแทน ผู้ลงทุนได้ลงทุนในทรัพย์สินทางการเงินหรือการลงทุนในรูปแบบอื่นๆ ด้วยหวังมูลค่าของเงินลงทุนจะสูงขึ้น โดยผลตอบแทนรวมทั้งสองรูปแบบนี้ควรจะถูกคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อและความเสี่ยงจากการลงทุน ในการวิเคราะห์การลงทุนจะถือว่าผู้ลงทุนไม่อิ่มในผลตอบแทน (nonsatiation) กล่าวคือ ณ ระดับความเสี่ยงที่เท่ากันยิ่งอัตราผลตอบแทนสูงผู้ลงทุนจะยิ่งพอใจ นอกจากนี้ผู้วิเคราะห์ควรแยกแยะระหว่าง อัตราผลตอบแทนที่คาดไว้ กับอัตราผลตอบแทนที่รับจริง ผู้ลงทุนจะลงทุนเพื่อหวังได้รับผลตอบแทนในอนาคต แต่เมื่อเวลานั้นมาถึงผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนจริงตรงตามที่คาดไว้ หรือน้อยกว่า หรือมากกว่าที่คาดไว้ก็ได้ นั่นคือผู้ลงทุนต้องตระหนักถึงความเสี่ยงซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับการลงทุนเสมอ

ความเสี่ยง เนื่องจากผลตอบแทนจากการลงทุนที่ได้รับจริงที่เกิดขึ้นในอนาคตอาจไม่เป็นไปตามที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ การลงทุนที่อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริงไม่ตรงตามอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ เรียกว่าการลงทุนนั้นมีความเสี่ยง สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากการลงทุนมีหลายสาเหตุ ทั้งสาเหตุจากภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม อุตุสัทธรรม และ

สาเหตุจากปัจจัยภายในกิจการ

ระยะเวลาการลงทุน ช่วงเวลาการลงทุนสั้น-ยาว เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งเป็นตัวกำหนดการเลือกชนิดของตราสารที่จะลงทุน และมีส่วนกำหนดระดับความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับ

แนวคิดเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (สถาบันพัฒนาบุคลากรธุรกิจหลักทรัพย์, 2546 : 22)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เห็นควรมีให้มีการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ขึ้น โดยมีชื่อว่าตลาดหลักทรัพย์ใหม่ หรือ MAI (Market for Alternative Investment) โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นแหล่งระดมทุนให้แก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กที่เป็นอุตสาหกรรมส่งออกอุตสาหกรรมที่รัฐบาลมุ่งให้การส่งเสริมเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจหรืออุตสาหกรรมการผลิตที่มีแนวโน้มการเติบโตที่ดี โดยตลาดหลักทรัพย์ใหม่นี้ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ด. ให้จัดตั้งขึ้นได้ เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2541 และได้เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2542

1. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ใหม่

การเกิดขึ้นของตลาดหลักทรัพย์ใหม่ ถือได้ว่าเป็นการพัฒนาตลาดทุนในประเทศ และถือเป็นการช่วยสนับสนุนแหล่งเงินทุนให้กับธุรกิจที่กำลังเติบโตและมีศักยภาพ โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

1.1. เปิดโอกาสให้บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถระดมทุนผ่านตลาดทุนได้เช่นเดียวกับบริษัทขนาดใหญ่

1.2. สนับสนุนให้การปรับโครงสร้างหนี้มีความเป็นไปได้มากขึ้น เนื่องจากสถาบันการเงินที่เข้าไปถือหุ้นในกิจการของลูกหนี้ภายหลังการแปลงหนี้เป็นทุนแล้ว สามารถลดการถือหุ้นลงได้ภายหลังกิจการของลูกหนี้มีผลการดำเนินงานดีขึ้นและนำเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่

1.3. สนับสนุนให้ธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) เข้ามาลงทุนมากขึ้นในธุรกิจที่อาจมีขนาดไม่ใหญ่นักแต่มีศักยภาพในการเติบโต เพราะมีตลาดหลักทรัพย์ใหม่เป็นช่องทางในการนำบริษัทที่ร่วมลงทุนเข้าจดทะเบียนเพื่อที่จะขายหุ้นที่ลงทุนออกไปเมื่อเห็นว่าได้รับผลตอบแทนที่ดีจากการลงทุนนั้น

1.4. เพิ่มสินค้าใหม่ให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ลงทุนและกระจายความเสี่ยงในการลงทุน

2. การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่

2.1. ตลาดหลักทรัพย์ใหม่เน้นการใช้ระบบการเปิดเผยข้อมูล (Disclosure bases) ที่ชัดเจน โปร่งใส และเพียงพอ เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนบนพื้นฐานของข้อมูลที่เพียงพอ

2.2. ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ใหม่ใช้ระบบ Automatic Matching ในการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่นเดียวกับตลาดหลักทรัพย์หลัก ทำให้การซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ มีความน่าเชื่อถือและสามารถสร้างสภาพคล่องแก่นักลงทุนได้

2.3. ระบบการเปิดเผยสารสนเทศโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับตลาดหลักทรัพย์หลัก สามารถเผยแพร่สารสนเทศไปสู่ผู้ลงทุนอย่างรวดเร็ว กว้างขวาง ทำให้การลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างเรียบง่าย และยุติธรรมต่อทุกฝ่าย

2.4. ผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับการยกเว้นภาษีผลต่างกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ เช่นเดียวกับในตลาดหลักทรัพย์หลักทุกประการ

3. ประโยชน์ของการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่

3.1 เป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวที่ปราศจากดอกเบี้ย

3.2 ได้รับการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลจาก 30% เหลือ 20% เป็นเวลา 5 ปี สำหรับบริษัทที่เข้าจดทะเบียนภายในวันที่ 5 กันยายน 2547

3.3 สร้างสภาพคล่องและมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ถือหุ้น โดยทำการเปลี่ยนมือของหุ้นที่ถืออยู่เป็นไปได้ง่ายขึ้น

3.4 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่บริษัท ทั้งในมุมมองของลูกค้าและองค์กรที่เข้ามาร่วมงานด้วย

3.5 ช่วยให้สามารถกู้เงินได้ง่ายขึ้น และ/หรือในอัตราที่ต่ำ อันเนื่องมาจากความน่าเชื่อถือในความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท

3.6 ช่วยปรับฐาน และพัฒนาบริษัทอย่างต่อเนื่องในด้านการดำเนินการและการจัดการ โดยการจัดฝึกอบรมและสัมมนาในเรื่องที่เป็นประโยชน์ให้แก่บริษัททั้งก่อนและหลังการเข้าจดทะเบียน

3.7 ดึงดูดความสนใจในการเข้าร่วมลงทุนของบริษัทต่างประเทศ หรือบริษัทเงินร่วมลงทุน (Venture Capitalists) หรือเกื้อหนุนการขยายตัวธุรกิจ โดยการมรพันธุ์มิตรหรือผู้สนับสนุนทางธุรกิจจากต่างประเทศ

3.8 ได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับเงินปันผลที่บริษัทได้รับจากบริษัทอื่น โดยต้องถือหุ้นดังกล่าวเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 เดือนก่อนและหลังวันจ่ายเงินปันผล

4. โครงสร้างตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI Structure Overview)

ตลาดหลักทรัพย์ใหม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีคณะกรรมการบริหารศูนย์ระดมทุนเป็นผู้กำหนดนโยบายด้วยตนเอง และกำกับดูแลการดำเนินงานของตลาด รวมถึงความรับผิดชอบในส่วนของ front office เช่น การจดทะเบียนและการประชาสัมพันธ์ อย่างไรก็ตามหน้าที่ของ back office เช่น ระบบการซื้อขาย กระบวนการส่งมอบและการชำระราคา การตรวจสอบและการกำกับการซื้อขาย ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลจะขึ้นอยู่กับกำกับการดำเนินการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5. หลักเกณฑ์การรับหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ใหม่

กระบวนการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ไม่ยุ่งยากและค่อนข้างผ่อนปรน โดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 5 วันทำการในการอนุมัติ การตรวจสอบบริษัทจดทะเบียนจะใช้เกณฑ์ในแง่ความครบถ้วนเพียงพอและความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลมากกว่าเกณฑ์ในเชิงตัวเลขในแง่ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนต่ำเพื่อลดต้นทุนของผู้ออกหลักทรัพย์ บริษัทที่สนใจจดทะเบียนต้องมีคุณสมบัติเป็นไปตามที่ ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดดังนี้

หมวดที่ 1 Medium-Sized Enterprises

เป็นหมวดที่เปิดขึ้นเพื่อรองรับการซื้อขายของหลักทรัพย์ของบริษัทขนาดกลางที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต มีประวัติการดำเนินงานและฐานะการเงินขั้นต่ำอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด โดยกำหนดให้ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 40 ล้านบาท และมีผลการดำเนินงานไม่น้อยกว่า 2 ปี ตลอดจนฐานะการเงินในส่วนของผู้ถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 40 ล้านบาท

หมวดที่ 2 Hi-Growth Enterprises

เป็นหมวดที่เปิดขึ้นรองรับการซื้อขายของหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีขนาดทุนต่างๆ กัน หรือยังไม่มีประวัติการดำเนินงาน แต่มีอัตราการเติบโตทางธุรกิจสูง กลุ่มบริษัทเป้าหมายคือบริษัทที่ทำธุรกิจด้านเทคโนโลยี (Information Technology : IT) ซึ่งมีความต้องการเงินทุนให้สามารถเข้ามาระดมทุนได้เฉกเช่นธุรกิจอื่นๆ โดยหมวดนี้ไม่กำหนดทุนชำระแล้วขั้นต่ำ และไม่กำหนดระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อเอื้อต่อบริษัทที่เพิ่งเริ่มดำเนินการแต่มีศักยภาพในการเติบโตสูงให้สามารถเข้ามาระดมทุนได้

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

อนงก เลิศมยานันท์ และคณะ (2534) ได้ศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้ลงทุนที่ติดต่อการซื้อขายหุ้นกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ชนานันต์ จำกัด และผู้ลงทุนที่เข้าร่วมฟังบรรยายเรื่อง “กลยุทธ์ทำกำไรหุ้นปี 34” ที่โรงแรมดิเอ็มเพลส วันที่ 11 มกราคม 2534 จำนวนแห่งละ 30 ราย ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่นักลงทุนเชื่อว่าตลาดหลักทรัพย์เป็นสถานที่เก็งกำไร หรือแหล่งการพนันแห่งหนึ่ง การให้บริการของโบรกเกอร์ ผู้ลงทุนเห็นว่าเป็นตัวแทนที่ให้บริการลูกค้ารายใหญ่มากกว่ารายย่อย ผลตอบแทนที่คาดหวัง ส่วนใหญ่ยังหวังกำไรระยะสั้นจากการซื้อขายข้อมูลในการตัดสินใจซื้อขายนั้นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสภาพคล่องและข้อมูลข่าวเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเมือง และผู้ลงทุนส่วนใหญ่ยอมรับว่าตนเองเป็นนักเก็งกำไร นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมของแต่ละอาชีพจะเลือกลงทุนต่างกัน โดยเจ้าของกิจการ พนักงานเอกชน แม่บ้าน และนักศึกษาจะเลือกลงทุนในระยะสั้นมากกว่าอาชีพ ข้าราชการ แพศและระดับการศึกษาของผู้ลงทุน ไม่มีผลต่อการแสดงออกในทัศนคติและพฤติกรรมต่างกัน

เยาวลักษณ์ อรุณมีศรี (2534) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความเสี่ยงของแต่ละหลักทรัพย์เพื่อที่จะนำเอาการศึกษาเกี่ยวกับความเสี่ยงและราคาของหลักทรัพย์ไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุน โดยได้ทำการศึกษาหลักทรัพย์ของ 7 บริษัท ใช้ข้อมูลเป็นรายเดือนทั้งหมด 30 เดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม 2531 ถึงมิถุนายน 2533 โดยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของผลตอบแทนและความเสี่ยงที่พิจารณาจากค่าเบต้าและอาศัยเส้นแสดงลักษณะ (Characteristic Line) รวมทั้งการสร้างเส้นตลาดหลักทรัพย์ (Securities Market Line : SML) ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงของแต่ละหลักทรัพย์จากการคำนวณ เมื่อพิจารณากับเส้นแสดงลักษณะ ปรากฏว่าหลักทรัพย์ที่นำมาศึกษาทั้งหมดมีค่า R^2 ต่ำ นั่นคือเป็นหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบสูงกว่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ สำหรับค่าเบต้าของหลักทรัพย์ที่นำมาศึกษาปรากฏว่ามีเฉพาะหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนชาติเท่านั้นที่มีค่าเบต้ามากกว่า 1 และเมื่อพิจารณาเกี่ยวกับเส้นตลาดหลักทรัพย์โดยใช้ค่าเบต้าที่หาได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของสมการเส้นแสดงลักษณะมาใช้เป็นความเสี่ยงปรากฏว่า หลักทรัพย์ที่ทำการวิเคราะห์เกือบทั้งหมดอยู่ใกล้เคียงกับเส้นตลาดหลักทรัพย์ ยกเว้นหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนชาติ ที่อยู่เหนือเส้นตลาดเล็กน้อย แสดงว่าราคาของหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกับจุดดุลยภาพเมื่อเปรียบเทียบกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น กล่าวคือ ผลตอบแทนที่ได้รับมีค่าใกล้เคียงกับผลตอบแทนที่ต้องการเมื่อคำนึงถึงผลตอบแทนจากการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยง ส่วนหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนธนชาติที่อยู่เหนือเส้นตลาดหลักทรัพย์ ณ ระดับความเสี่ยงเดียวกัน

ดังนั้นแนวโน้มของราคาหลักทรัพย์นี้จะสูงขึ้นเล็กน้อย จนกระทั่งอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ดังกล่าว สอดคล้องกับอัตราผลตอบแทนของตลาด

อัมพวัน นันทขว้าง (2545) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อยในห้องค้า จังหวัดเชียงใหม่ โดยการออกแบบสอบถามลูกค้าที่เปิดบัญชีเงินสดกับบริษัทหลักทรัพย์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 9 สาขา รวมทั้งสิ้น 256 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยเรียงตามความสำคัญดังนี้ คือ อัตราดอกเบี้ยในประเทศ ผลการดำเนินงานของบริษัท ฐานะทางการเงินของบริษัท และการวิเคราะห์ผลประกอบการของบริษัท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved